

Διακονία στην Εκκλησία μιας γειτονικής χώρας (Ιερομόναχος Ελευθέριος Μπαλάκος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Η Εκκλησία του Χριστού είναι μία και αδιαίρετη. Παράλληλα όμως αυτοί που ζούν το μυστήριο της Εκκλησίας και είναι ενταγμένοι σ'Αυτήν είναι διασκορπισμένοι σ'όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Πολλές φορές δεν έχουμε αυτή τη συνείδηση, ότι μοιραζόμαστε την ίδια πίστη με αδελφούς που μπορεί να βρίσκονται πραγματικά δίπλα μας και να μη γνωρίζουμε πώς ζούν και βιώνουν το μυστήριο της πίστης.

Διακονώ ως κληρικός στη διπλανή χώρα. Στην Εκκλησία που παροικεί »εν Αλβανία«. Πολλές φορές σε συζητήσεις πολλοί γνωστοί μου στην Ελλάδα, μάλιστα και »της εκκλησίας» αγνοούν πως υπάρχουν ομόδοξοι αδελφοί τους στη διπλανή χώρα. Ίσως γιατί έχουμε μάθει να είμαστε κλεισμένοι στον εαυτό μας, στην ενορία μας, στη Μητρόπολή μας, και να ξεχνάμε πώς η ποικιλία στα χαρακτηριστικά των μελών, είναι τελικά και αυτό που μας οικοδομεί ως σώμα. Η ετερότητα μέσα στην ίδια οικογένεια είναι αυτό που δίνει ζωντάνια και δείχνει πως ο Χριστός είναι για όλους και βιώνεται σε κάθε καιρό και τόπο.

Ανάσταση στα Τίρανα

Η Εκκλησία της Αλβανίας έχει μακρά ιστορία. Η Ορθοδοξία και ο χριστιανισμός δεν είναι κάτι νέο ή επίκτητο στον τόπο αυτό, μιά που το κήρυγμα του Αποστόλου των Εθνών Παύλου ήταν αυτό που έφτασε μέχρι τις περιοχές του Ιλλυρικού, αλλά

ήδη απ'την αποστολική περίοδο έως σήμερα η Εκκλησία της Αλβανίας έχει αναδείξει πλήθος, μαρτύρων και οσίων, κληρικών και λαϊκών.Μια μακρά και σκοτεινή περίοδος για την Εκκλησία ήταν η φάση της κομμουνιστικής δικτατορίας του Ενβέρ Χότζα όπου κάθε θρησκευτική εκδήλωση έπαψε, μιά που η Αλβανία ανακηρύχθηκε το πρώτο αθεϊστικό κράτος στον κόσμο.

Αυτή την περίοδο διαδέχτηκε μια εποχή πνευματικής ακμής,με τον ερχομό του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου, στην αρχή ως Πατριαρχικού Εξάρχου και στη συνέχεια ως προκαθημένου της τοπικής Εκκλησίας.Η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας ανασυστάθηκε απ'τις στάχτες.Χτίστηκαν ναοί, επισκευάστηκαν οι υπάρχοντες κατεστραμμένοι, χειροτονήθηκαν κληρικοί, κτίστηκαν και λειτουργούν σχολεία, δημιουργήθηκαν κλινικές για περίθαλψη αναξιοπαθούντων.

Από τα εγκαίνια του Ι. Ναού του Ευαγγελισμού Θεοτόκου Κλεισούρας

Θα χρειαζόντουσαν πολλές σελίδες για να περιγράψει κανείς το θαύμα της πίστης το οποίο συντελείται στην Αλβανία.Πολλές ψυχές, μικρών και μεγάλων άκουσαν και ακούν το κήρυγμα του Ευαγγελίου και χωρίς πίεση εντάσσονται με το άγιο Βάπτισμα στο σώμα της Εκκλησίας.Τα παιδιά είναι αυτά τα οποία απολαμβάνουν ιδιαίτερα τη μέριμνα της Εκκλησίας, μέσα από τα Εκπαιδευτήρια όλων των βαθμίδων, τα κατηχητικά σχολεία και τις κατασκηνώσεις.

Οι κληρικοί είναι λίγοι, πολλοί από αυτούς διακονούν πάνω απο μία ενορίες και μάλιστα σε περιοχές πολλές φορές δυσπρόσιτες και ορεινές-όπως εξ'άλλου είναι και το μεγαλύτερο μέρος της ηπειρωτικής Αλβανίας-για να καλύψουν τις πνευματικές ανάγκες των πιστών.Κάτι σημαντικό επίσης είναι ότι η ορθόδοξη Εκκλησία στον τόπο αυτό καλείται να συν-υπάρξει με αρκετές ακόμα θρησκευτικές ομάδες όπως είναι οι διάφορες χριστιανικές ομολογίες

(Ρωμαιοκαθολικοί, Ευαγγελική εκκλησία) και διάφορες άλλες πίστεις όπως το Ισλάμ, αλλά κυρίως με τη θρησκευτική αδιαφορία που εγκατέστησε βαθιά το για πολλές δεκαετίες αθεϊστικό καθεστώς.

Συνάντηση νεολαίας στον Καθεδρικό Ναό Τιράνων

Κάτω από αυτές τις συνθήκες η Ορθόδοξη Εκκλησία με τη καθοδήγηση του προκαθημένου Της, δίνει τη μαρτυρία της ειρήνης και της αγάπης μέσα σε μία ταραγμένη-δυστυχώς ακόμη-περίοδο για τη χώρα αυτή. Θα μπορούσε κανείς να πεί ότι η μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στη σημερινή Αλβανία είναι η προς πάντας αποδοχή, μιάς και το ποιμνίο της εν Αλβανία Ορθόδοξης Εκκλησίας αποτελείται απο ετερογενείς πληθυσμούς. Στο κύριο μέρος απο αλβανόφωνους, αλλά και από πιστούς της Ελληνικής ομογένειας, απο βλαχόφωνους καθώς και σλαβόφωνους. Με τον τρόπο αυτό απευθύνεται η πρόσκληση για συμμετοχή στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Εκεί που οι πολλοί γίνονται ένα χάρη στην κοινή πίστη στον Ιησού Χριστό.

Ο δρόμος είναι μακρύς, ο θερισμός πολύς και οι εργάτες λίγοι. Όμως η καθημερινότητα μας αποκαλύπτει ότι ο Κύριος του αμπελώνα εργάζεται με τρόπους πολλούς που ξεπερνούν τους ανθρώπινους υπολογισμούς καθώς και τις κατ'άνθρωπον απογοητεύσεις. Ο λόγος του Θεού «ου δέδεται» αλλά αντιθέτως φυτρώνει σε πρώην αποξηραμένες ψυχές και δίνει καρπό πέρα απο κάθε προσδοκία.